

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gasparis Druzicki

Pawlowski, Daniel

Ingolstadii, 1732

VD18 90066324

Caput XII. Amor, quo Pater Gaspar ferebatur in Deum, & proximum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45343

rationes. Quia nihil prorsus boni ex me possum, & nulla est sufficientia mea. Sed misericordia DEI sum, quidquid sum: & ex me nihil boni sum. Fecit DEUS bonitatem miseriae meae, supplevit defectus egestatis meae. Extraxit me de lacu nihili mei, & donavit me mihi totum. Exaltantes gratiam suam ditat Dominus, spernentes autem dimittit inanes. Curat ut nutrix infantem suum: novit enim omne imperfectum meum. Sicut ab ipso sum totus quod sum, sic & ab illo spero cuncta bona mea. Gloria Patri &c.

C A P U T XII.

Amor, quo Pater Gaspar ferebatur in Deum & proximum.

Amorem DEI sequi ex humilitate, & hanc ex illo, plusquam clarum est: qui enim contemnit seipsum, propter Deum, non potest non appetiari, & consequenter amare Deum, & è contra: perinde atque evenit in bilance, qua dum una pars deprimitur, alteram elevari, necesse est. Huc etiam spectat illud S. Augustini. *Duo amores duas sibi fecere civitates. unus usque ad contemptum sui, alter usque ad contemptum DEI.* Per quod innuitur; amorem DEI connexum esse cum contemptu sui, & è contra, amorem proprium cum contemptu DEI. Expositâ itaque Humilitate Patris Gasparis, exponendus est amor, quo in DEUM ferebatur.

Mutua Amoris Dei ex Humilitate in sequela.

Et primò, quia omnis amor præsupponit cognitionem, juxta illud; *Nihil volitum nisi cognitum.* Indiderat illi Deus singularem sui notitiam; totâ enim vitâ religiosâ de Deo, & Di-

Notitia de Deo singularis.

vinis scripsit, elevato, & admirabili spiritu: ut quivis Scripta ejus legens, fateri cogitur. Ex hac deinde tam magna, Dei, Divinorumque notitia, sequebatur æstimatio, & appretiatio Dei, dignitatisque divinæ, cui exaltandæ singulis mensibus diem unum dedicabat. in qua post Sacrificium Missæ peractum, totum se impendebat, appretiando Deo, & ejus dignitati, seque eidem devovendo, ac inter cætera, sic loquebatur;

Exaltatio dignitatis domine.

DEUS cujus natura, *Dignitatis Mare*, & *abyssus dignitatum omnium*: propter cujus honorem, vel in puncto augendum, omnis Creatura, sese omni labori, sumptui, dolori, periculo totam impendat, in æternum pereat, seseque inferno immergat: cui se omnia plene subdant, etsi aliàs per impossibile non deberent, coram Te nunc, meo, & omnis Creaturæ nomine, omnimodè, & omnipossibiliter, semel pro omni tempore, atque eternitate, protestor, quod Te his omnibus dignissimum recognoscam, quibus Tu ipse dignissimum recognoscis, simul autem Tibi dignissimo, & Tuæ dignitati, in æternum, ex nunc, meo, & omnis Creaturæ nomine; deditus, mancipatusque esse volo, & propono. Supplico insuper Tuæ eminentissimæ dignitati, Teque per omnia Excellentiarum Tuarum viscera obtestor; ut me facias honorandæ dignitatis Tuæ instrumentum, utarisque me ad humiliandum me, ad exaltandum Te, quàm maximè, juxta omne placitum Tuum. Fac mi dignissime *DEUS*, ut sim mancipium & jumentum dignitatis Tuæ. Fac ut totus ego, quantus quantus sum cum omnibus potentiis, & actionibus, passionibusque meis, semper deserviam exaltandæ dignitati Tuæ. fac ut unica sit cogitatio mea, cura mea, gloria, & beatitudo mea, magni-

gnificare dignitatem Tuam, idque omni meliori, quo
possum, modo ex nunc, in semper statuo, & confirmo,
coram Te, qui corda probas.

Ex tali appretiatione Dei, oriebatur gau- *Gaudium de*
dium de bonis Dei, & complacentia in iisdem, *bonis Dei.*
optatioque eorundem, seu volitio omnis boni
Deo, in qua formaliter consistit amor Dei. hinc
illi affectus, singulis itidem mensibus, die quintâ
Hebdomadis primæ, ab eodem usurpati: Bene-
dic anima mea Domino, gratulare illi omnia summa
bona ejus. Deus meus qui Tu es? ô Domine si
Te homines nossent! Gaudeo, sis id quod es. talisque
qualis es. Gratulor Tibi ex toto corde meo ista
omnia, quæ habes, quacunque es, ac potes. Desi-
dero Te esse id quod es. volo Tibi hæc omnia quacuu-
que habes. Des mi DEUS Tibi omnia Bona Tua,
quibus dignissimus es. DEUS meus frui ipso Te,
imple Te bonis Tuis. Amo Te pro omnibus, & præ
omnibus Creaturis. Amo Te DEUS meus, quia
summè Summus es, in omnibus perfectionibus Tuis.
unum Volo, & requiro tam mihi, quam Creatu-
ræ omni, quam Tibi Deus meus, ut Tu sis, & nos
velimus, atque gaudeamus Te esse id quod es. Deus
meus æstimo Te: sed æstimando nescio quid factu-
rus sum pro Te. Si radius essem: Tu autem sol: *Singulares*
addiderem me Tibi, & esses lucidior: Si essem gutta, *erga DEUM*
& tu mare, affunderem me Tibi, & esses plenior; *affectus.*
Si essem atomus, & Tu mundus, apponerem me Ti-
bi, & esses major. Sed cum ego nihil sim, Tu au-
tem omnia, quid addam Tibi quod non sis? Addo
ergo Tibi Te ipsum, & Te, Tibi ipsi volo. Volo ut sis
id, quod es, ô Deus meus.

Quia verò amantium est, velle, & nolle,
ex instinctu DEI speciali instituerat Pater Ga-

spas desponsationem sui cum voluntate Divina, conceptis verbis, quam etiam singulis Mensibus innovabat, die secundâ hebdomadis primæ, in hunc modum.

O suavissima, atque semper adoranda Dei voluntas, cui servire, dignitas, cui placere, vita, cui adherere, beatitudo est. Ego N. quamvis per omnem modum consortio Tuo planè indignissimus, & nullo modo Tibi exæquandus, solo tamen, & puro Tibi placendi desiderio, Tuique etiam Sacrosancto nutui, ad id me misericorditer impellenti, obsequi ex animo concupiscens, Te mihi charissimam, perpetuamque sponsam eligo, & accipio: Vicissimque me Tibi, in sponsam perpetuum trado, devoveo. Omnem substantiam, libertatem, potentiam, fidelitatem meam, dilectionem quoque & cohabitationem, & mutuum obsequium, atque etiam laborum, studiorum, cogitationum, fructuum communitatem, Tibi in omnem vitam meam, immo in omnem eternitatem despondeo: ita ut Tu mihi suavissima sponsa, & ego Tibi sponsus beneplacens inviolabili jure desponsatus in eternum esse, & vocari velim, Tujam ô sponsa omnipotens, effice me secundum cor Tuum, meque frui per omnia, & utere me ad omne beneplacitum Tuum, juxta omnipotentem efficaciam Tuam. Volo ô Domina; & sponsa mea; ut quidquid tibi, sive de me, meisque actionibus universis, sive de aliis quibuscunque, ad me quomodolibet pertinentibus, vel non pertinentibus, prosperum, vel adversum placet, mihi quoque ut placeat, volo, ut quidquid ego per omnes potentias meas in omni momento vitæ meæ agam, tibi perfecte commensuratum, subditum, placitum, & gustabile fiat. Aqua voluntate, & proposito, desponsatione præsentis, nullatenus me resilire velle, coram

Desponsatio
cum voluntate
divina.

ram te ipsâ Dominâ sponsaque mea profiteor. Sic me tuo unicus cordis mei amor, & deliciae, adjuvare, & confirmare efficaci, continuoque auxilio tuo digneris in perpetuum. Amen.

Id etiam evenit amori erga Deum Patris Gasparis, quod naturaliter evenire solet igni, qui, postquam magna subministrata fuerit materia, excessivas assurgit in flammis: erexit enim amor iste ardores suos, & in extraordinarios erupit affectus, inter quos hi fuere. Deus meus amarem te, aestimarem *Affectus sunt* te, omnia Bona vellem tibi, corde meo; & voluntate *perexcedentes.* meâ. Sed tu Domine non talibus affectibus meis dignus es. Ergo nec amo, nec aestimo, nec quidquam Boni volo tibi: hæc enim omnia nihil sunt, & infra te infinites sunt, sed superamo, superæstimo, & omnia super Bona supervolo tibi: non affectibus meis, sed quantum mihi das illos, affectibus tuis, te per te, superamo, te, per te superæstimo te, per te super-exalto. Sis super-benedictus, superlaudabilis, superexaltatus per me, pro omni Creatura, ab ipso te, quantum est dignum amari, & magnificari te Deus meus. Te stringo, & teneo, noli me relinquere, ne forte cogar dimittere te. Ab quam id nollem! & scio quidem, quia id non faciam nisi volens, sed mi Deus, fac me nolle, nec sinas me, velle dimittere te, quin immo, rape me in te, & compelle intrare angustias meas in *Mira indoles* latitudines tuas. Deus meus ignosce furori amoris *amoris divini.* mei, tuus est, & te amat, & tu das illum, furit, & irrumpit, quia vim patitur. Excusa illum apud te, quia tu es qui rapis illum ad te, & audacem facis coram te. Amo, & ideo non revereor, quia non timeo, nisi ne amem.

Processit ulterius amor iste, tantasque illi alas contulit, ut supra omnia eluctatus, adeoque supra

supra seipsum, & seipso exutus, DEO indivinari conaretur. Suggestit illi divinum lumen Indivinationem hanc, ejusque modos, Anno 1621. ut in ejus illustrationibus deprehendi, de qua postea in Discursibus de jactura sui ipsius, multa erudito-divine scripsit, quæ hic referre non vacat. Ejusdem deinde Indivinationis praxim seu exercitationem actûs Indivinatorii, singulis Mensibus, die primâ hebdomad. s. secundæ innovabat, sic; *Quis mihi det ô Domine Deus Homo pro nobis facte, per gratiam tuam, in te Deum vicissim transformari, & quantum Creaturæ fas est, in te totaliter transire, atque tui quàm maximâ dilectione, purissimæ inhesionis, & intentionis ad te unum, conversione, in tui similitudinem transfigurari, tuisque cælestibus Bonis, quantum in Creaturam cadere potest, ita communicare, quemadmodum tu, de nostra humanitate, ejusque miseriis omnibus, quantum Majestati tuæ fas erat, participare dignatus es. Nunquid Domine aut voluntatis Tuæ non est, aut difficile tibi est, talibus locupletare pauperulam animam meam! Certè & tu, DEUS cùm esses, factus es homo, ideò ut nos Divinitatis tuæ tribueres esse participes, & in manu tua Pater omnia posuit, quæcunque ad salutem, & Sanctificationem servorum tuorum pertinere possunt. Ago igitur ô Domine, Redemptor, exaudi postulationem meam, & fac me Tibi in Divinitatis moribus similem. At enim tu Domine audiens hanc balbutiem ignorantia meæ, derides audaciam meam, qui quam nescio, gratiam abs te postulare præsumo. Fateor mi JEsu, me nil scire, aut posse, aut habere sine Te; Scis tamen quid velim, qui omnia scis, nosti quid petam, qui das ut petam. Peto, ut perditio me, omnibusque*

Crea-

*Actus indivi-
nationis.*

Creaturis, nihil videam, nihil quæram, nihil amem, Perditio sui, nisi solum te, ut vivam ego, non ego, sed tu vivas & Creatura- in me; Quid sit illud, Tu scis Domine, ego autem rum omnium. desidero hoc quod peto, & hoc peto, quod desidero: ô amare! ô ire! ô mihi, & omnibus perire! in te transire! in te interire! ô ad Te D E U M solum meum pervenire! istud est, Deus meus, propter quod exinaniri, atque annihilari concupiscit, & æstuat tota substantia mea.

Quomodo autem eodem amore divino erga VERBUM Incarnatum æstuaverit, luculentum perhibet testimonium Liturgia ejus, ratioque celebrandi Festa, & Liber consuetudinum; quæ omnia quotidie manibus terebat, non minùs quàm Breviarium aut Missale. Legere ibi est exquisitas praxes, & affectus viscerosos, quos hic non refero. Utinam tandem aliquando prodeant in lucem. Augustissimo Eucharistiæ Sacramento ita erat addictus, ut præter longa ad Sacrificium Missæ præparatoria, actionesque gratiarum protractas, interdum integras recreationes (à quibus non adeundis obtinuerat facultatem) coram eo consumpsit. Dum in-
Visitatio SS. Sacramenti.
 cruentum celebrabat Sacrificium, eumque qui Ignis consumens est, tractabat, carbonis instar accensus ipse, totoque se alteratus, cum igne divino, vix non abibat in flammam. Eundem incarcerationum Eucharistice pro nobis, DEUM Hominem, adibat crebriùs, atque aliis, ut adirent suadebat, addebatque, se quidquid haberet, seu in doctrina, seu in devotione, totum exfluxisse ex hoc pectore DEI.

Amor proximi propter DEUM qualis quantusque in eo fuerit, argumento esse potest, in-
 primis

primis magna aliorum appetitatio, quâ ita alios æstimabat, ut eorum Nomina ex eorundem Epistolis excisa, pretiosi instar depositi portaret. Accedit quædam in primis ejus resolutio, de qua ille in libello luminum, hæc habet. Primâ die Novembris, Anno 1622. feci votum, & juramentum divinæ Majestati (salvâ Superioris acceptatione, quæ postea cum divina gratia secuta est) serviturum me, fratribus meis omnibus, usque ad mortem, in peste, cujus præsentis periculo tunc cingebamur. Idem votum ac juramentum unâ cum aliis actibus, sanguine meo subscriptis, ac in altari Sanctissimo Sacramento suppositis renovavi, ibidemque etiam omnia totius vitæ meæ peccata retractavi. *Votum autem & actus erant ejusmodi.*

*Votum, & juramentum
serviendi in
Peste.*

DEUS radices desideriorum exaudi.

1. **C**redo sicut Sancta Ecclesia credit, & Credo eam fidem, quam Ecclesia, Sancta, Romana, docet esse veram, tenendam, divinam; quare in illa pro illaque mori, tot mortibus, quot possibiles sunt, volo, & paratus sum, ac ero.

2. De Iustitia, meritis, dignitate mea despero, spero autem in sola DEI bonitate, & gratia, in Christi meritis, & morte, in Pretiosissimæ Parentis, hæredis meæ patrocínio, in Communione Sanctorum.

3. Amo, & æstimo DEUM meum, super omnia, quæ DEUS non sunt, amo autem gratis, quia scilicet DEUS dignus est, & amo, ut amem.

4. Omnem DEI voluntatem internam, externam, substantialem, ita approbo, ita amo, ita exosculor, sicut in ea DEUS ipse complacet, quod potissimum

mum applico huic voluntati DEI, quâ me DEUS
mori hac presenti peste, hoc presenti tempore decer-
nit, si decernit.

5. Decretum mortis, à divina manu, eo animo Promptitudo
excipio, quo animo excepit Christus IESUS decretum ad morien-
mortis suæ, pro me, in instanti Conceptionis suæ, in Cru-
cismorte. Item eo animo amplector, quo animo ex-
cepit nuntium Incarnationis, expressitque illis ver-
bis; Fiat mihi &c. Pretiosissima Parens, & Hæ-
res mea MARIA. Item eo animo, quo vel ego,
vel quilibet Sanctorum, excipient in die Iudicii, illud
beatum; venite benedicti Patris mei, possidete
Regnum &c.

6. Omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta
sunt, & quacunque potentia mea profecta sunt, mala,
& imperfecta retracto, & corrigo, ad DEI placitum:
bona verò rata habeo.

7. Quæcunque DEO bene proposui, promisi,
juvari, quæ Pretiosissima itidem Parenti, & cui-
cunque Sanctorum promisi, ea omnia propono, pro-
mitto, voveo, juro nunc, ad gustum Divinæ vo-
luntatis.

8. Gloriam do DEO, vanitatem do diabolo, mihi
purum merumque nihil reservo.

9. Quàm perfecte, & omnimodè subiectus fui
tunc DEO, quando primùm à DEO in hac rerum
natura, producebar, & in fieri eram, tam perfecte,
me nunc adorandæ DEI voluntati subdo & subdere
eternùm volo.

10. Quantum, & quo motivo DEUS odit pec-
cata mea, tantùm, & ex eodem motivo, ego dete-
stor eadem.

11. DEUM beatificè videre non merui, nec me-
rebor in eternum: cupio tamen videre, quia ille
me

me ad hunc finem condidit, redemit, perducere vult, gratiam dat, & merendi per Christi Sanguinem, facultatem.

12. Statum Religiosum, quem 14. annis tenui, approbo, amplector, & ex nunc ingredior, totiusque mundi res, & spes, pro DEI amore, & servitio calco, Crucisque Christi probrum, omnibus ejus pompis; affectu, & animo Ducis mei, IESU Christi Crucifixi, praepono, & eligo.

Obsequium
Dei cum in-
certitudine
salutis.

13. Si de salute mea aeterna certus essem, immò si eam jam haberem, & placeret Deo, me hic cum incertitudine salutis vivere, aliquid autem insigne ad Dei gloriam, & voluntatem perficere, praeeligo hoc posterius, illi priori, pure propter gustum Dei, & propter adorandae voluntatis, gloriaeque ejus estimationem.

14. Pro omnibus, & singulis beneficiis Dei mihi quomodocunque in tota vita mea, & ante vitam praestitis, & post vitam praestandis Deo gratias ago, quantas possum, ago quantas debeo, ago quantas Christus pro suis obtulit, quantas Pretiosissima Patrens, quantas omnes Sancti obtulerunt, aut offerrent, quantas divina voluntas ea beneficia conferens, meretur.

15. Protestor, & juro, me Pretiosissima Patris esse hereditatem, & illam esse meam heredem, omni jure, quod melius esse potest; & cujus Creatura in Creaturam, Deo volente, & annuente, capax est.

Resolutio
singularis.

16. Etsi scirem quòd damnandus sim, Deo servire, cum omni, quae Creatori debetur servitute, vellem, & volo tanto etiam magis, quanto hoc spatium brevius mihi esset, & hujus tantum vitae spatium clausum.

17. Opto

17. Opto anathema fieri pro fratribus meis, hoc est proximis, qui Deum nesciunt, qui Deum offendunt, qui negligenter illi serviunt. Opto autem eo sensu, & affectu, quo id Moyses, quo Paulus optavit, quo optari potest.

18. Doleo de omnibus peccatis, quæ in Deum quomodocunque unquam facta sunt, fiunt, fient unquam, eo affectu, quo Christus de illis doluit.

19. Spiritum meum non alibi, quàm in suavissima Dei voluntate IESU Christi latere, Pretiosissima Parentis meæ manibus, Ecclesiæ Romanæ Catholicæ fide, Societatis IESU Religione, emittere, atque deponere exeuntem ex hoc corpore, volo, atque cupio.

20. Prout semel vovi, & juravi Deo Pretiosissima Parenti, me fratribus meis peste infectis, ac moribundis, in Spiritualibus imprimis, & etiam in corporalibus, salvâ obedientiâ servitutum, in presenti ita idem votum voveo, juramentumque juro, nunc, & in singula momenta vitæ residuæ; mortemque eo nomine imminentem mihi, libens coram Deo accepto, tantummodo sit id Divinæ voluntati gratum, animæque meæ salutare.

21. Cupio toto cordis affectu, usque ad finem mundi, in gravissimis laboribus, & ærumnis, omnium hominum salutem aternam deservire, & me ad hunc laborem, ex nunc, Sanctissimæ Dei voluntati, quæ omnes salvos fieri vult, humillimè offero, sicut sese Christus Dominus meus obtulit.

22. Hos omnes actus, quatenus à me sunt, agnosco nullius esse apud DEUM momenti, sed eos, in medullas gratiæ, voluntatisque, & in viscera

meritorum, Sanguinisque Christi immergo, ut valeant.

Deinde secuta est subscriptio, Sanguine proprio.

DEO, Pretiosissima Parenti, *MARIÆ*
IHS. Voveo, Iuro.

Ego Gaspar Druzicki, Societatis IESU 1622. 4.
Novembris.

Affectus erga inimicos. Non minor animi affectus eluxit in Patre Gaspare, erga inimicos, pro quibus imprimis ante Sacrificium, in memento vivorum, ita orare solitus erat. Sanctissima Trinitas commendo Tibi inimicos meos, qui me linguâ, calamo, iudicio, affectu, facto quopiam offenderunt, vel offendere iussu, nisi que sunt, qui mihi quoquo modo, aut pretextu, ad aliquid impedimento fuerunt, quibus omnibus, te Deo meo teste, & dante, condono ex corde, quin etiam illos sincere amo. Ama & Tu illos Domine Deus meus, quantum potes, & vis, pro tuâ bonitate, & bona voluntate. Post Sacrificium deinde omnes inimicos divinæ benignitati commendabat, adjuncto Christi Sanguine, in quo eos peramanter demergebat. Schedam quandam aculeate contra se, conscriptam, cum reperisset, exosculatus est, in parteque ejus versa, hæc reposuit. Ad ornandum, dignificandum, emendum Christum, ad saginandum, mercede conducendum, captivandum, recreandum, inhumanandum, deificandum Christum. Ad intentiones ejus erga Patrem, erga se, erga nos, ad intra, & ad extra &c. adde; id offero, quam Schedam in secreto suo libello reconditam habuit.